

РЕШЕНИЕ

№ 7989

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Галин Несторов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6570** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ц. В. К. срещу решение от 27.05.2013 г., постановено от Софийски районен съд, наказателно отделение, 105 състав по н.а.х.д. № 3318/2013 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К № 0353096. С последния на Ц. В. К. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и в нарушение на процесуалните правила. Касаторът поддържа, че районният съдия не е изискал всички необходими доказателства, необходими за изясняване на обективната истина. Твърди, че липсва инструкцията за експлоатация на системата, задължителен реквизит на ЕФ, а от там не е отчетена точността при измерване. Поддържа, че са нарушени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

В съдебно заседание се явява лично, претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменен електронния фиш, като незаконосъобразен.

Ответникът по касационната жалба Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция” не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София град, XIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 218, ал. 1 АПК съдът разглежда жалбата само относно сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Районният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представляващи част от административно-наказателната преписка.

Пред настоящата инстанция други доказателства не са ангажирани.

СРС е приел за установена фактическа обстановка: посредством запис от система за видео-наблюдение се установява, че на 19.08.2012 г. в 8.46 ч., в [населено място], [улица], срещу блок 1, с посока на движение от [улица] към [улица] К. е управлявал лек автомобил марка „А. Р.” с ДК [рег.номер на МПС], със скорост от 80 км/ч. при ограничение 50 км/ч. Скоростта била установена чрез техническо средство за видеонаблюдение TFR-1 М с радар TR4D № 506, заснемащ и записващ скорост, дата, час и регистрационна табела с ДК номер. Въз основа на протокол от проверка № 55/09.12.2011 г., извършена от Българския институт по метрология, съдът е приел, че устройството е технически годно за точно измерване на скоростта.

Административен съд София – град, XIII касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Възраженията на касатора за нарушение на материалния закон при постановяване на решението на въззивния съд са неоснователни. Констатираното превишение на скоростта от 21 км/ч до 30 км/ч по снимков материал попада в санкционната норма на чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, поради което наложеното наказание е в законоустановения размер. Правилно като нарушена е посочена нормата на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Чл. 189, ал. 4 ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Електронен фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Следователно електронният фиш не се издава по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, доколкото не представлява административен акт. Неоснователни са изтъкнатите в

касационната жалба доводи за задължение за стационарно позициониране на техническите средства, като използването на мобилни технически средства е довело до нарушение на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Никъде в закона не е посочено, че тези автоматизирани технически средства трябва да са стационарно закрепени, не се съдържа изискване данните за нарушенията да са получени само от стационарни устройства.

Новата разпоредба на чл. 39, ал.4 ЗАНН / ДВ бр. 10 от 2011 г./ въведе възможността за налагане на глоби за административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон. Разпоредбата на чл. 189, ал.4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Посочено е, че способът за установяване на нарушението с технически средства, записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, предоставя необходими и достатъчни данни за извършеното нарушение и за цялата фактическа обстановка. Поради това с предложението за създаване на чл. 39, ал.4 ЗАНН изрично са уредени случаите на издаване на фиш, с който се налага глоба за нарушение, установено чрез техническо средство в отсъствието на контролен орган. Стремелът на законодателя към бързина и ефективност в случая е довел до необходимостта да се предвиди опростена процедура по наказването, при която гаранциите за защита на правата на нарушителя да отпаднат в името на защитата на по-висш обществен интерес-опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, предвид честите случаи на катастрофи поради превишена скорост и неефективността на прилаганите досега административни наказания.

Неоснователни са твърденията на касатора, че поради липса на инструкцията за експлоатация на системата не може да бъде определено безусловно на коя кола е измерена скоростта. По делото като доказателство е приобщен протокол от проверка № 55/09.12.2011 г. от Българския институт за метрология, ГД „Мерки и измервателни уреди“. От него става ясно, че използвания радар с идент. № 506/07, тип мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение TFR1-M, с който е регистрирана скоростта на автомобила, е проверен с еталон – стенд за проверка на доплерови скоростомери и отговаря на метрологичните изисквания, а данните в снимковия материал безспорно кореспондират с фактите установени от районния съд. По изложените съображения съдът приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина по делото. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на вмененото му административно нарушение, което е санкционирано с законоустановения размер на глоба по чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП. Не са допуснати твърдяните в касационната жалба оплаквания.

По така изложените съображения обжалваното решение е постановено при правилно прилагане на материалния закон и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София град, XIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.05.2013 г., постановено от Софийски районен съд,
наказателно отделение, 105 състав по н.а.х.д. № 3318/2013 г.
Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.